

[Kirkeministeren]

det kan ikke være ensbetydende med, at vi i hvert enkelt tilfælde skal søge at opretholde status quo.

Det, der ligger i dette synspunkt, er, at vi for landet som helhed må anlægge den betragtning, at præstegårdsjordernes samlede arealer bibeholdes intakte og størrelsesmæssigt uforandrede. Men dette synspunkt kan godt indpasses i en fleksibel politik på dette område, som går ud på, at man i nogle tilfælde, hvor der ikke er tale om rentable brug eller fornuftige brugsstørrelser, er indstillet på at afhænde jord. Det vil sige, at vi godt kan opleve, at præstegårdsjorder i nogle sogne må opgives, men at man så også opretholder synspunktet om, at man kan købe tillægsjord i andre sogne, sådan at man bibeholder den samlede jordbesiddelse inden for kirken nogenlunde uforandret.

Burgdorf (KF):

Jeg er da taknemlig for ministerens tilkendegivelse af, at han er villig til at få tingene til at glide, også i den rigtige retning. Jeg imødeser, at kirkeministeren og landbrugsministeren sætter sig til at snakke om disse ting, for det kan ikke være sådan, at det ene ministerium eller den ene minister går på strandhugst eller jordrov hos den anden. Det kan der ikke være nogen rimelighed i.

Jeg gør opmærksom på, at det, vi står og snakker om her, det er bæredygtige ejendomme og landbrug. Ja men præstegårdene er nogle steder ikke bæredygtige landbrug som sådanne. Det er lodder, som har hørt til den oprindelig temmelig store præstegård, som stadig væk ligger der, og de administreres enten som skov- eller som markbrug og bortforpagtes til mindre landbrugere, og det er en udmærket ting.

Jeg ved også, at mange menighedsråd holder af netop at have dette at administrere. Kommer det dertil, at de, hvis der skal mageskiftes af hensyn til byudvikling, ikke kan beholde jorderne, så føler de, at man her tager noget fra dem, som de har haft hævd på i århundreder.

Jeg vil meget gerne have, at de to ministre snakker fornuftigt om disse ting. Skal der endelig ændres noget på dette område, så må det være over lovgivningen, og så skal vi have fat i det i kirkeudvalget.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Meget kort vil jeg gerne sige, at landbrugsministeren og jeg ofte har opbyggelige samtaler. Det vil vi også have vedrørende dette spørgsmål i løbet af sommeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til indenrigsministeren af:

Ebba Strange (SF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om mulighederne for en snarlig afslutning af forhandlingerne om rigshospitalets indpasning i hovedstadsområdets hospitalsforsyning?«

(Spm. nr. 752).

Skriftlig begrundelse.

Der er nedsat et udvalg, rigshospitalsudvalget, der har til opgave at udarbejde retningslinjer for rigshospitalets indplacering i hovedstadsområdets sygehusvæsen samt fremsætte forslag til fremtidig administration og betalingsregler. Udvalget begyndte sit arbejde for mere end to år siden. Der har været beskeden mødeaktivitet, og der er endnu intet kendt om, hvordan resultatet tænkes at blive.

Det er dog klart sagt, at et antal senge på rigshospitalet skal bruges af de nærmeste sygehuskommuner. Det må fornuftigvis antages at være Københavns og Frederiksberg kommuner og Københavns amt. Så længe det ikke er oplyst, hvor mange sengepladser der skal bruges, og hvilke typer af sygdomme der skal behandles på rigshospitalet, er al sygehusplanlægning i Københavnsområdet sat i stå.

Denne uklare situation er ved at blive utålelig. Folkelige krav om sikring af denne eller hin afdeling eller dette eller hint hospitals videre eksistens kan ikke besvares ordentligt, og det fører til mistillid til myndigheder og rygtedannelse. Borgerne kan ikke få oplyst, hvordan man vil indrette sig, hvor patienter fremover skal ligge på sygehus, hvor der bliver mulighed for ambulant behandling, og hvordan man har tænkt sig at komme ventelister til livs.

I to år har sygehusplanlægning i dette store område været sat i stå, fordi der skulle findes en passende anvendelse for rigshospi-